

Lefebvre.

ARXIU

SETMANA - SOCIETAT

La mort del bisbe cismàtic i ultraortodox Lefebvre ha deixat sense guia espiritual bona part de la ultradreta espanyola a Catalunya. Sembla que ningú recordi que Lefebvre havia oficiat no fa molts anys misses a Barcelona convidat per l'Asociación Cultural Adelante España (ADES). ADES és una de les tapadores que fa servir la ultradreta catalana per encobrir part de les seves activitats i demanar subvencions a la Generalitat.

RAFA GH.

A València el Consell d'Administració de l'empresa municipal AUMSA ha aprovat l'adjudicació d'obres que es realitzaran al centre històric de la ciutat amb més de 1.000 milions de pessetes. La inversió més gran -de 781 milions- es farà en la construcció de nous habitatges, seguida pels 226 milions que s'invertiran en l'eix Bosseria-Portal Nou.

L'alcaldeessa, Clementina Ródenas, ha manifestat que aquestes obres continuen endavant per aconseguir la total rehabilitació i sanejament del centre històric en un termini relativament curt de temps. L'alcaldeessa, d'altra banda, va animar la iniciativa privada una vegada més perquè actue en el centre històric de la ciutat.

Gràcies a aquests 1.088 milions de pessetes, l'adjudicació d'aquestes obres que tothom espera des de fa força temps es farà efectiva de manera immediata.

Televisions locals: a l'espera de la llei

Un dels projectes que haurà de resoldre més a pressa el nou ministre d'Obres Públiques, Josep Borrell, és el de la legislació de les televisions locals. L'ex-secretari d'Hisenda ja ha manifestat que la regulació de les televisions locals és, juntament amb la de la televisió per cable, un dels aspectes prioritaris de la Direcció General de Telecomunicacions. El panorama del món de l'audiovisual local al qual ha d'enfrontar-se Josep Borrell, està força mogut i necessita d'una legislació pròpia. Ara fa un mes, per iniciativa de la Federació Espanyola de Municipis, es va constituir a Segòvia la Federación Nacional de Televisión Locales de España, amb els objectius d'agrupar totes les televisions locals de l'estat com a ens individuals, al marge de les federacions nacionals existents a Catalunya i al País Basc. Contra aquesta intenció, les televisions catalanes van demanar una associació estatal de les federacions de les comunitats autònomes ja constituïdes o en fase de constitució per "crear una estratègia comuna cap a la legalització". Segons Pep Vila, impulsor de TV Cardadeu "la realitat de cada comunitat és diferent, i a Catalunya les televisions locals responen, generalment, a iniciatives de la societat civil, mentre que a la resta de l'estat acostumen a estar impulsades pels ajuntaments". Tot i això, la Federació Catalana va valorar positivament el projecte de constitució d'una associació estatal "ja que la futura llei de regulació serà d'àmbit estatal". La Federació espanyola, però, va patir, quinze dies després del congrés, la primera escissió protagonitzada per un grup de televisions, encapçalades per TV Segòvia, que es negaven a participar en una mateixa associació amb societats que tinguessin afany de lucre, com els vídeos comunitaris. Les televisions catalanes, en veure les divisions i la manca de suport per a les seves tesis, van decidir quedar-se al marge de la Federació estatal. Ara la Federació Catalana continua treballant per la legalització de les televisions locals, amb la intenció que la legislació que aparegui pròxi-

Les televisions locals podrien cobrir un espai informatiu propi.

FACO BAUTISTA

mament ratifiqui les "bases d'autoregulació" que fan servir els seus associats. Aquestes bases insten les televisions locals perquè la producció pròpia configuri el 96% de les seves emissions, mentre que en altres televisions de la resta de l'estat, aquesta xifra sovint és el tant per cent de producció aliena. "De fet, la llei, el que haurà de fer és ratificar quins són els nostres objectius", afirma Pepi Rafel, vice-presidenta de la Federació Catalana. Les televisions locals són enteses per la Federació com un servei públic que contribueix a la normalització comunicacional, sociocultural i lingüística del país que a més serveixen de plataforma de llançament per a futurs professionals del medi. No hi manquen, però, les veus que demanen un aclariment més concret dels objectius, com Joan Carles Lluch, director de TV Vilanova, que assegura que "dins la federació cal reforçar el debat intern". La majoria de televisions locals han firmat convenis o acords amb els ajuntaments per a la cessió d'equips o locals. N'hi ha d'altres de capital mixt i algunes poques estrictament municipals (les de Vallirana o Vilanova). Tot i el caràcter privat de la majoria de televisions locals, els seus impulsors insisteixen a remarcar les finalitats de servei públic i no mercantilista dels mitjans. Són molt poques les

que poden permetre's el luxe de contractar personal amb sou fix i generalment recorren al voluntarisme dels seus creadors. La majoria d'ingressos publicitaris són destinats a la millora dels equips i les freqüències. La primera televisió catalana va aparèixer fa onze anys a Cardedeu. Algunes poblacions, com Terrassa, en tenen dues, i a Barcelona n'hi ha deu, una a cada districte que estan agrupades en la coordinadora Barcelona Comunicació. El fet que la majoria de televisions hagi aparegut a Catalunya a través de la societat civil i no de les institucions, és degut, segons l'advocat Àlvar Font al fet que "aquí els ajuntaments tenen l'experiència de les dificultats de muntar una ràdio i saben que amb la televisió els inconvenients encara són més greus, per això deixen que siguin els ciutadans els que tirin endavant aquests projectes".

Al País Valencià, on hi ha una quinzena de televisions locals, es fan els tràmits per a la constitució de la federació, mentre que a les illes hi ha una voluntat similar. Fonts de la Federació Catalana asseguren que ja s'han iniciat els contactes amb les televisions locals valencianes i balears i que des de Barcelona es veu molt satisfactoriament un treball conjunt entre les tres associacions.

Santi Terraza